21 Οκτωβρίου 2020

Ο Καθηγητής π. Γρηγόριος Παπαθωμάς στα «ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2020»

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Γρηγόριος Παπαθωμάς, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ήταν ο ομιλητής της 18ης ημέρας των πολυήμερων ενοριακών εορταστικών εκδηλώσεων “ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2020”, που πραγματοποιούνται στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ομωνύμου Δήμου.

Ο π. Γρηγόριος, ανέπτυξε το θέμα: "Πόσο αναγκαίοι είναι οι ιεροί κανόνες της Εκκλησίας για τους χριστιανούς και για την κοινωνία σήμερα;".

Ο π. Γρηγόριος στην ομιλία του μεταξύ των άλλων είπε: "Ο Χριστός στην προσπάθειά Του να συναντηθεί με τον άνθρωπο, τον πλησίασε με πολύ απλότητα και ειλικρίνεια. Ο Θεός, η Εκκλησία θέλει να προσεγγίσει τον άνθρωπο με πολύ αγάπη, για να τον προσλάβει και ο άνθρωπος προβάλλει αντίσταση και άρνηση. Η Εκκλησία μετά την Πεντηκοστή χρειάστηκε δύο λέξεις για να αυτοπροσδιοριστεί: "Εκκλησία" και "Κανών". Αν και η Παλαιά Διαθήκη χρησιμοποιεί τον όρο "Συναγωγή", η Εκκλησία υιοθέτησε τον όρο "Εκκλησία" που ήταν λέξη της εθνικού κόσμου (Αρχαία Αθήνα). Η Εκκλησία, επειδή δεν θέλει να είναι χώρος καταναγκασμού, αλλά χώρος ελευθερίας, προσέλαβε τον όρο "Εκκλησία" που σημαίνει "πρόσκληση": εκ-καλώ.

Η λέξη νόμος στην Παλαιά Διαθήκη προσδιορίζει τον Μωσαϊκό Νόμο. Αλλά ο νόμος έρχεται σε σύγκρουση με την ελευθερία. Η Εκκλησία όμως χρησιμοποίησε τον όρο "κανών". Ο κανόνας δεν είναι νόμος, αλλά κάτι που θέλει να δείξει: είναι

οδοδείκτης. Στην πίστη μας ο όρος κανόνας χρησιμοποιείται στη λατρεία, στην πνευματική καθοδήγηση. Είναι δρόμος, είναι μέσον, είναι όργανο πρακτικό. Η ορθόδοξη πίστη προσλαμβάνει τον κόσμο ως Εκκλησία και τον οδηγεί στον Χριστό μέσω του κανόνα-δρόμου, για να ενωθεί μαζί Του.

Οι κανόνες μας μαθαίνουν ότι ο Θεός "δεν υπάρχει", αλλά ότι ο Θεός "είναι". Η δική μας ζωή και πορεία καθορίζεται από το είναι του Θεού: ο Θεός "είναι" και εμείς οι άνθρωποι "υπάρχουμε", δηλ. είμαστε, ζούμε, κάτω από την αρχή του Θεού. Ο Απ. Παύλος λέει ότι ο Χριστός "χθες και σήμερον ο αυτός". Ενώ λείπει το ρήμα, ο στίχος αυτός αποκαλύπτει ότι ο Χριστός δεν έχει παρελθόν-παρόν-μέλλον. Ο Χριστός είναι χθες, σήμερα και αύριο. Ο Χριστός "δεν υπάρχει" αλλά είναι. Εμείς οι άνθρωποι έχουμε παρελθόν, δεν έχουμε παρόν. Το παρόν το αντλούμε από τον Θεό που "είναι". Ζούμε και κινούμαστε μέσα στο "είναι" του Θεού. Ο Χριστός είπε: "Εγώ ειμί η Οδός, η Αλήθεια και η Ζωή". Όταν εμείς λέμε ότι ζούμε δεν εννοούμε τη βιολογική ζωή αλλά η ζωή είναι Πρόσωπο. Όταν λέει ο Χριστός ότι είναι η Αλήθεια, απαντά στο ερώτημα ποιά ή τί είναι αλήθεια. Επομένως για τους πιστούς η αλήθεια δεν είναι θεωρία, αλλά Πρόσωπο. Το ρήμα "αγαπώ" δεν έχει παρελθόν και μέλλον. Η αγάπη η σαρκωμένη, δηλ. ο Χριστός, αγαπά έξω από χρονικές κατηγορίες: παρελθόν-παρόν-μέλλον. Η αγάπη έχει σχέση με την Τριαδική ζωή: σημαίνει κοινωνία και συνδέονται τα τρία θεϊκά Πρόσωπα δια της αγάπης. Αγάπη μονοπρόσωπη, δίχως δηλ. αποδέκτες, δεν είναι αγάπη.

Η Καινή Διαθήκη αποκαλύπτει τον Χριστό ως κανόνα-οδό, άρα Χριστός=κανόνας=οδός. Εμείς λοιπόν, κάνουμε μία πορεία και ο Χριστός είναι ο κανόνας, ο οδοδείκτης, η Οδός, ο χάρακας που ενώνει δύο σημεία. Τα δύο σημεία που ενώνει ο Χριστός-κανόνας-χάρακας, είναι το Βάπτισμα και η Βασιλεία των Ουρανών. Μέσω του Χριστού-κανόνα, χαράσσουμε μία ευθεία γραμμή, (δια του «χάρακα-κανόνα») που είναι ο Χριστός. Χαρακτηριστικό παράδειγμα Χριστού-οδού, είναι η πορεία προς Εμμαούς των δύο Μαθητών μετά την Ανάστασή Του.

Στη Βασιλεία του Θεού θα κινηθούμε ως κοινωνία, δηλ. θα είμαστε σε κοινωνία με τους ανθρώπους. Ούτε Ιουδαίοι, ούτε Έλληνες, ούτε δούλος ή ελεύθερος, ως ομάδες χωρισμένες και διασπασμένες έχουν θέση μες την Εκκλησία. Το ίδιο ισχύει και με τον χωρισμό των ανθρώπων με ιδεολογικά-κοινωνικά-οικονομικά κτλ. κριτήρια. Η Εκκλησία θέλει να ενώσει τους πάντες, για να πραγματώσει το λόγο του Κυρίου: “ίνα πάντες εν ώσιν”. Αυτό κάνουν οι κανόνες που έχουν δύο στόχους: τον άνθρωπο και την Εκκλησία. Θέλουν τον άνθρωπο να ζει εν κοινωνία και την Εκκλησία να είναι χώρος ενότητας”.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” εντός του Ιερού Ναού, όπου οι ακροατές είχαν την ευκαιρία να υποβάλλουν ποικίλα ερωτήματα στον ομιλητή και αντιστοίχως να τους δοθούν οι κατάλληλες απαντήσεις.

Η 18η μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε με κατανυκτική Θεία Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, στην οποία ιερούργησε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Μάρκελλος Καμπάνης, από την Ιερά Μητρόπολη Ιλίου Αχαρνών και Πετρουπόλεως και έψαλε πολυμελής βυζαντινός χορός νέων.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr